

Noter fra fremlæggelse af workshops på årsmødet 2017

Workshop 1: Ferie for børnefamilier

Tovholder: projektleder Betina Køster, SMP. Ordstyrer: projektadministrator Iben Meinertsen, SMP

Tema: At være frivillig rejseseleder for vanskeligt stillede familier, hvordan rekruttere man frivillige.

Gruppen startede med rundt-om-bordet erfaringsrunde ud fra nogle spørgsmål. Ideen var, at tilsvarende overvejelser kan bruge ude i sognene til at rekruttere.

Erfaringsrunde: Hvordan/hvorfor er gruppens deltagerne selv blevet frivillige?

- Det giver erfaringer
- Det giver mening at være del af fællesskab og arbejde med børn
- Giver muligheder for at give dem, der har brug for hjælpe noget rart
- Tiderne har ændret sig, før var der økonomi, der spillede størst rolle, men i dag spiller tema som ensomhed ind som motivationsfaktor.
- Det kan være en familietradition at være frivillige.
- Interesse i at få nogle erfaringer omkring frivilligt arbejde på sit CV

Hvilke kompetencer er vigtige i fht. feriehjælpen?:

Ønske om og interesse for at ville gøre en forskel for børnefamilier

Typer af praktiske opgaver, man har som rejseseleder:

- Skabe god stemning
- Sørge for at folk kommer ud og hjem
- Sørge for aktiviteter
- I år er der ekstra opgave med naturprojekt-fokus.
- Som frivillig rejseseleder kan man støtte og hjælpe familierne på ferien

Man skal bruge noget ferie tid på det, og der er en økonomisk faktor.

Skal man være på døgnet rundt?

Nej, det skal man ikke. Man kunne lave træffetider formiddag og eftermiddag og evt. give mobil nummer til akut situationer.

Andet fra workshoppen:

Gauerslund MP fortalte om deres projekt med at vise, at konfirmander ikke behøver at koste "en bondegård": Sidste års konfirmander havde givet tips og råd, genbrugssalg af konfirmationstøj og 2. dags tøj, m.v.

I mange sogne med vanskeligt stillede familier kunne man lave tilsvarende ting.

Workshop 2: Omsorg for demente og pårørende

Tovholdere: Ældre konsulent Nina Baun, SMP. Ordstyrer: Elisabeth Thomsen, SMP

Gruppen havde taget en runde, og talt om værdier og kontakt, og om hvad man kan gøre i menighedsplejen i fht. demensramte og deres pårørende.

Forslag om gudstjenester for demensramte familier – evt. ude på plejeboliger/centre.

Vi kan bruge vores blad til at komme med forslag til aktiviteter for demente og pårørende.

Forslag om, hvad der skal til, for at demente ”vågner op”. Hører de hvad man siger til dem? Hvordan kan man skabe hul i gennem?

Flere erfaringer om at sang og salmer er åbner til kontakten til demente.

Overvejelser man kan gøre i sognet når man møder demens i forskellige faser af demenssygdommen: Hvordan er livet i sognegården? Statistisk vil der altid være nogen demente blandt sognegængere. Kan vi være imødekommende på en god måde? Hvis man begynder at blive bekymret, kan man prøve at italesætte bekymringer. Man kan tænke over, hvad man kan gøre, for at vedkommende kan blive ved med at være en del af fællesskabet.

Overvejelser om spise fællesskaber: Lave arrangementer, der passer til demente, der er grænser for, hvad man rumme som demensramt i fht. mængden af forsamlende mennesker, varighed af arrangementer, og mængden af aktiviteter.

Forslag om ude på plejehjemmene at lave babytræf, arrangere babysamlesang, hvor demente også deltager. Der sker noget blandt babyer og demensramte.

Gruppen havde snak om værdier. Menighedsplejer folk kan noget som demensramte og pårørende har brug for, f.eks. møde mennesker med ligeværdighed i relationen – det er vigtigt. Demensramte er i underskud. Værdighed er et nøgleord i kontakt med målgruppen. Demensramte bruger meget energi på at bevare deres værdighed. Det er noget MP kender til.

Man skal IKKE: Irettesætte, bruge vending som: ”Kan du huske?”

Gruppen kom lidt ind på temaet pårørende til demente. Gruppen talte om aflastningstilbud til pårørende med ægtefæller i dagcentre. F.eks. rekreativ dagsretrætte, forkælelse og input fagligt og socialt. De er som svampe man hælder vand på. Man skal have tillid til, at det kan lade sig gøre.

Workshop 3: Netværk for børn, unge og familier

Tovholder: Koordinator og konsulent på Lolland og Falster, Mei Petersen, SMP. Ordstyrer: Malene Højberg Tarp, Fællesudvalget SMP

Workshoppen havde forholdt sig til det overordnede tema: Frivillighed og diakoni og talt om 2 emner: 1) Frivillighed med fokus på børn unge og familier og 2) praksis.

Frivillighed versus det etablerede system:

Frivilligt arbejde er ikke lønarbejde. Man kan sige ja og nej. Man kan opleve fællesskab. Alle var dog enige om, at man har brug for ansatte i det frivillige arbejde – det er de sociale organisationer også enige i.

De ansatte kan virke som gennemgående figurer i det frivillige arbejde, og derudover tage sig af det administrative arbejde som området også er præget af.

Hvad oplever modtagerne?

Frivillige kan bidrage med at møde menneske til mennesker med egne værdier. Modtagerne undgår at opleve den type frustration, man kan opleve, når man beder om hjælp hos kommunen. Man behøver ikke at blive registreret.

Den frivillige bruger sin tid, det kan man mærke som modtager.

Julehjælpe skal ikke bare være en check på kontoen, men også en snak eller en omsorg; tage ud og dele hjælpen ud.

Det friville arbejde kan udvikle sig fra noget til noget andet – f.eks. fra arbejde med fokus på børne til arbejde for hele familien, fordi forældrene gerne vil være med.

Styrken i menighedsplejen er, at det er lokalt, og man ser, hvad der er af problemer lokalt og prøver at løse dem.

Man må aldrig være kontrollant – men samarbejde i balance med hinanden. I det etablerede system sidder også mennesker med "frivilligt hjerte" og brænder for deres arbejdsområde.

Eksempler fra Slagelse: Her har de i mange år haft "Stedet", en café med aktiviteter for forskellige grupper. Det nyeste er "Morgengry'n" for unge. Nøgleord er netværk, fællesskab og samarbejde. Menighedsplejen i Slagelse er ved at etablere samarbejde med Kirke Care; her går kirken ud til unge, hvor de er i nattelivet, og invitere dem til "Stedet", hvor man kan arbejde videre. F.eks. hjælpe med at støtte til at skabe en identitet. Alternativ til diskoteker fredag aften f.eks.

Gruppen havde en lille snak om, hvad de frivillige i kirken kan: De brænder i hjertet for en sag. De er kristne, og det kan bidrage f.eks. til de unges identitet – specielt, hvis det giver genklang i de unge.

De frivillige er ressourcer, hver enkelt person har eget netværk, som man kan tænke/trække på – fx Kirke Care – netværk til borgmesteren – lettere vej til samarbejdspartnere, m.v.

Eksempler fra Ullerød: i Ullerød tilbyder man familier vejledning, hvor forældre arbejder meget, og derfor får åndeligt underskud: Tilbuddet er "åndelig fødselsforberedelse". Ensomhedstema.

Hvordan gør man sig synlige som menighedspleje, og viser, hvordan man bidrager – det kan være vi kan høre mere om det næste år.

Gruppen nåede ikke at tale om familier med handicappede børn.

Workshop 4 Sorgstøtte og netværk for efterladte

Tovholder: Ældrekonulent Eva Christoffersen, SMP. Ordstyrer: Anne Marie Hornung, SMP.

Nøgleord i sorgarbejdet er, at være der, hvor man er – have mod til at være med mennesker, der har mistet.

Moesgårds museum har et lille kortspil – de døde i tale. Når man ser på billederne, kan man gå i dialog med sorgende:

"Det her minder mig om..." og man får lov at udfolde historien om sit liv. Der vil være sorg forbundet med det, specielt hvis tidspunktet er tæt på døden, men senere vil der være gode minder, latter og lys.

Der er ikke rigtige og forkerte minder. Når sorgen bliver frisat gennem tale, bliver sorgen personlige for dem, der sørger – livet sætter sin afskrift.

Familiekultur kan sætte rammerne for, hvordan man taler om følelser – f.eks. "i vores familie græder ikke".

Hvad man menighedsplejen gøre?

I kirkelig regi, er det er ofte præsterne, der har sorg-samtalerne. Menighedsplejen kan være en naturlig konsekvens efter præstens samtaler – f.eks. ved at skabe netværk blandt ældre, der mister.

Indgå i spisefællesskab, spise situationer kan være sorgfulde,

Man skal ikke begrave den døde for tit – man skal tale om vedkommende.

Sætte rammen i fællesskabet, så historierne og minder bliver tydelige.

Workshoppen talte også om forskellige sorgprocedure – hvilke procedure er der i kirkeligt regi, når denne efterladte har forladt kirken efter begravelsen? Der kom en del input. Blandt andet tager nogle hospicer i USA, opfølgende kontakt til efterladte op til 1 år efter dødsfald.

Workshop 5 Besøg og netværk for ældre

Tovholder: Besøgstjenesteleder Helle Engelsborg Olsen, SMP. Ordstyrer: Estrella Acosta, SMP.

Besøgstjeneste og netværk – kom til at handle om, hvad vi har gang i rundt omkring i kirkerne. Ikke så meget besøgstjeneste, men mere netværk. Spisefællesskaber er vi gode til at invitere til. Alle kan forholde sig til at komme og spise sammen i kirken.

Diakonien hus i Tingbjerg: Overskudsmads-projekt ”mad til alle”: En gang om ugen får de leveret en masse overskudsmadvarer fra ”Fødevarerbanken”. (Abonnement på levering af overskudsmad koster ca. 5000kr for et ½ år). En masse frivillige anretter maden. Hvem kommer: Almindelige kirkegængere, mennesker fra naboområder, muslimer, kurdere, polakker, gruppe fra plejehjemmet, der bliver hentet af frivillige.

Mandefællesskaber er meget populært rundt i landet. Det er der også fokus på i kirker. Mandeklub, der spiser en gang om ugen i Nykøbing, krydrer måltidet med fx historiske foredrag.

Det er vigtigt at få netværk, mens man kan, opbygge fællesskaber, inden man bliver rigtig gammel.

Slagelse Menighedspleje: Værested med flere funktioner. Det kommer til at ligge i nærheden af VUC-center. De forventer at få en anden gruppe med i fællesskabet, end man før har haft.

Overraskende besøg: Man kan køre julepakker ud til nogen, der ikke selv har søgt, men som man ved har brug for det: De bliver glade for at blive husket.

Workshop 6: Genbrug som socialt arbejde

Tovholder Anne Olesen, ordstyrer Lone Sørensen + 12 deltagere

Oplæg:

En genbrugsbutik har to diakonale formål 1) at tjene penge til kirkeligt socialt arbejde og 2) at være et samlingssted for frivilligt lokalt netværksarbejde. I genbrugsbutikken samles mennesker, som har tid og lyst til at arbejde aktivt og samtidigt være en del af et netværk, hvor man tager hånd om hinanden.

1) - at tjene penge til kirkeligt socialt arbejde gennem en lokal menighedspleje

Genbrugsfolket kan lide at have en pæn butik og sælge varer med god fortjeneste. På den måde ser vi os nok mere som ”Big Business”, også når omsætningen går op eller ned af forskellige årsager. Men vi kan lide arbejdet, og mange penge i kassen er for os en god dag.

En genbrugsbutikks samarbejde med en lokal menighedspleje går for de fleste butikkers vedkommende tilbage til åbningen af butikken. For nogle butikkers vedkommende lykkedes det dog ikke at etablere samarbejdet, fordi kirken ikke ønskede at engagere sig i genbrug og dermed også sagde nej til at få del i butikkenes overskud til fordel for lokalt menighedsplejearbejde.

Med samarbejdet følger ofte, at butikken inviterer den lokale menighedspleje til at deltage i sit årsmøde – bl.a. for at høre, hvad overskudsandelen bliver brugt til. En anden mulighed er, at butikken er opmærksom på menighedsplejens årsmøde og deltager i mødet for gensidige orientering.

Butikkens frivillige ser sig fortrinsvis som dem, der tjener pengene til menighedsplejeaktiviteterne, og ikke mange deltager aktivt i kirkeligt arbejde, med mindre de er engagerede i forvejen. Således er der ofte et skel mellem butik og menighedspleje.

2) - at være samlingssted for frivilligt lokalt netværksarbejde

En genbrugsbutik er et godt samlingssted for alle, som ønsker at være en del af et netværk og sammen arbejde aktivt for både lokal og national menighedspleje.

De frivillige har alle forskellige kompetencer, som bør udnyttes bedst muligt, dog inden for butikkenes rammer. Også arbejdsmiljøet er vigtigt. Der skal være rummelighed i butikken og på holdene og tid og overskud til at tage sig af hinanden. Mange butikker har også et godt samarbejde med Kriminalforsorgen, jobcentret og sprogskolen.

1

På butikkenes medarbejdermøder informeres om, hvad der sker i butikken, og på Kirkens Genbrugs hjemmeside informeres om, hvad der sker i Kirkens Genbrug generelt. Desuden er Samvirkende Menighedsplejer repræsenteret ved alle butikkenes årsmøder.

Det blev nævnt, at flere butikker kunne ønske sig et let læseligt skilt, som fortæller kunder og leverandører om, hvad pengene går til. Skiltet skal kunne placeres stående på disken og eventuelt også andre steder i butikken. (Referat af Anne Olesen)

Workshop7: Menighedsplejens og genbrugsbutikkens bestyrelse:

Tovholder: Ulrich Vogel, Fællesudvalget SMP. Ordstyrer: Erik Ladegaard, Fællesudvalget SMP.

I workshoppen deltog flest genbrugsfolk. De arbejdede med spørgsmålet: Bestyrelsesarbejder – er det svært eller let?

I nogle bestyrelser er der udfordringer.

Vi skal aldrig give slip på vores optimisme, vi skal engagerede folk, der gider, kirken overlever nok sig selv. Når vi selv vil.

Et godt projekt giver altid et afkast.

Tænke stort, tænke småt, udnytte, at der er folk med nærhed fra tanke til handling. Have tillid til, at folk hurtigt afprøver, hvad de ønsker at gøre. Når nogen så komme ind fra sidelinjen pludselig er blevet en del af det hele, skal vi være åbne for deres input. Det er godt, at nogen kommer udefra og medbringer ”krydderier” – og godt vi supplerer hinanden.

Netværk er vigtigt. Vigtigt at danne positive netværk og også benytte os af dem vi har: Der sidder nogle i boligbestyrelse, Lions Club, m.v. Invitere ind til at arbejde med.

Jo bredere man tænker jo sjovere bliver det.

Anerkendelse for det frivillige arbejde. Der er forskellige traditioner for det: Nytårskur, udflugter, m.v. Det vigtige er at signalere, vi sætter pris på dig, give noget tilbage til dem, der giver af sig selv i det frivillige arbejde.

Vi kan blive bedre til at sende anerkendelse fra menighedsplejerne til Kirkens Genbrug.